

Nr 888

Av fru **Kristensson**, om sänkning av statsbidraget till de allmänna försäkringskassorna.

(Lika lydande med motion nr 786 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1969

Astrid Kristensson (m)

Nr 889

Av fru **Kristensson** och fröken **Wetterström**, om en frivillig sjukpenningförsäkring för ålderspensionärer.

Såväl ur den enskildes som ur samhällets synpunkt är det önskvärt att en person så länge krafterna står bi har möjlighet att vara yrkesverksam. Många människor som kommit upp i folkpensionsåldern fortsätter också med förvärvsverksamhet. Ännu fler skulle säkerligen i stor utsträckning göra detta i den mån utrymme fanns på arbetsmarknaden och om inte bidrags- och skattereglerna lade hinder i vägen genom att redan vid låga inkomster orsaka kraftiga inkomstbortfall.

Även gällande regler för sjukförsäkringen avskräcker äldre människor från förvärvsarbete. Enligt bestämmelserna kan försäkrad efter ingången av den månad, varunder vederbörande fyllt 67 år eller dessförinnan börjat uppbära ålderspension, inte erhålla sjukpenning eller ersättning för sjukhusvård i mer än sammanlagt 180 dagar. Även om folkpensionen och den eventuella ATP-pensionen som kan vara intjänt måhända kan tillgodose det akuta försörjningsbehovet vid sjukdom, innebär förlusten av hela arbetsinkomsten en alltför stor ekonomisk påfrestning. ATP-pensionen har ännu inte på långt när löst folkpensionärernas ekonomiska problem och kan således endast i ett fåtal fall kompensera sjukpenningbortfall. För nästa budgetår beräknas nämligen att nära 920 000 folkpensionärer kommer att vara helt utan ATP. Av de cirka 350 000 personer som då lyfter ATP får många endast en liten sådan pension. Det stora antalet pensionärer utan ATP kommer att minskas ganska långsamt den närmaste tioårsperioden eller med 30 000 per år.